

Jak to vlastně je? (20.11.2013)

Udělala jsem k večeři třeboňské topinky, a protože Vašek koukal v televizi na fotbal, odnesla jsem si svou porci k počítači. Po chvíli volá Vašek z kuchyně, že tam je bordel. Zkusmo jsem hodila do vzduchu dávno zapomenuté heslo „kdo vaří, nemeje nádobí“. Pár sekund bylo ticho a pak se ozvalo: když já to neumím tak dobře jako ty.

Protože po topince, tudíž v dobrém rozmaru, zasmála jsem se, že zřejmě nic neumí tak dobře jako já, a proto nic nedělá. Vašek se ukřivděně ozval, že teda dělá, a na důkaz své pracovitosti začal rachotit pánvemi.

Své deklarované domácí pracovitosti pak trochu ubral na cti otázkou, cože má s těmi pánvemi po umytí dělat. Pomyslela jsem si, že do ležícího protivníka se nekope, spolkla krátkou přednášku o vynálezu utěrky a o tom, která s ní zacházeti, a vlídně jsem mu řekla, aby je nechal na sporáku.

Když jsem přišla do kuchyně, zjistila jsem, že na sporáku kromě pánví leží utěrka (!) a na ní mokré lžičky, miska a talířky, tedy věci, které podle domácího řádu patří do myčky. Zeptala jsem se, zda ví o tom, že máme na nádobí odkapávač, když už to umyl. Čímž jsem zřejmě způsobila další křivdu a větu: no, to se dalo čekat, že zase dostanu vynadáno. Znělo to tak žalostně, že

jsem musela chvíli sbírat odvalu, než jsem řekla: ta pánev je špinavá!

Jak špinavá?, nemůže bejt špinavá, myl jsem ji, zaznělo zhrzeně. Je špinavá, obě jsou špinavý, pravila jsem nemilosrdně, leč pravdivě.

Tak jak to vlastně je, rozjímal jsem u dřezu, když jsem pánve přemývala. Ta úvodní věta, že on to neumí tak dobře jako já, svádí k domněnce, že mužské pokolení to má částečně v genech, částečně se přiučí od zkušenějších ženáčů nebo ze sledování Takové normální rodinky. Totiž že je třeba doma stavěti se nemehlem, protože pak zbývá mnohem více času na sledování televize a jiné koníčky.

Nebo snad nejde o žádnou pózu a naše lepší poloviny jsou vážně tak nemožné? Jsou ti naši chlapi opravdu tak nešikovní a tak bezbranní v dnešním složitém světě, že by bez nás nepřežili ani den?

Pro jistotu bleskově rekapituluju fakta a říkám si až dojatě, ano, je to tak, jsou to takoví naši chudáci; žádněj mužskej by přece nedokázal sehrát takovou etudu nemehlovitosti.

Uklidím umyté pánve a projdu obývánkem, kde vidím Vaška, spokojeně ležícího na sedačce a sledujícího druhý poločas fotbalového utkání.

Tak vám nevím, jak to je. Vážně si nejsem jistá ...

(20. 11. 2013, fórum Hadopasi)

<http://forum.hadopasi.org/viewtopic.php?f=46&t=2694>

{fshare}